

Autoriteter siger: Dette her er fornøden Formue. Der ligger en mystisk Klang i dette Udtryk. Medens ethvert Menneske er i Stand til at indse, at Livsforsikringselskaber, der have en Forsikringsbestand paa adskillige Millioner Kr. her i Landet, ikke have stillet betryggende Sikkerhed ved at deponere de 100,000 Kr., ligger der i „fornøden Formue“ noget, som en Lægmand ikke er i Stand til at vurdere, og han er ikke i Stand til at se, af hvor mange forskellige Faktorer det er afhængigt, hvorvidt „den fornødne Formue“ kan skaffe ham tilnærmelsesvis Sikkerhed. Desuden er der et Spørgsmaal, som ærede Medlemmer slet ikke have besvaret, nemlig: Hvad vil man gøre, naar et udenlandsk Selskab vægrer sig ved at opfylde Forsikringsraadets Paalæg med Hensyn til Deponering af Formue? Naar der nu bliver deponeret for lidt, og Forsikringsraadet siger: I skulle deponere mere — hvad saa? Jeg skal her indskyde den Bemærkning, at det danske Forsikringsraad i Virkeligheden vil være ret ude af Stand til at bedømme de forskellige Faktorer, som ere bestemmende for, hvorvidt „fornøden Formue“ er virkelig tilstrækkelig eller ikke, derved ogsaa selvfølgelig, hvilken Rentefod der maa regnes med. Det er noget, det danske Forsikringsraad slet ikke kan bedømme for et stort Verdensselskabs Vedkommende. Hvad vil der ske, hvis Forsikringsraadet ikke er tilfreds med det Depositum, et udenlandsk Selskab stiller, og med den Beregning, et udenlandsk Selskab anstiller med Hensyn til fornøden Formue? Skal man saa afskære vedkommende Selskab fra videre Forretninger her i Landet? Skal Forsikringsraadet sige: Nu maa I ikke tegne Forsikringer mere her i Landet, og hvis dette sker for et Selskab, vilde man ikke paa nogen slettere Maade kunne varetage de forsikredes Interesse. Selskabet kan fra samme Øjeblik trække sig ud af det hele, og de forsikrede vilde da staa tilbage uden at have nogen virkelig Garanti, hvilken det dog var Meningen at yde.

Der er en Mængde Ting, som tale mod at gøre det, som det ærede Medlem og det ærede Medlem for Slagelse (Lange) foreslaa, men Hovedsagen er og bliver dette, hvad mange Gange er fremhævet af os, der have ført denne Sag her, og hvad ingen af de ærede Medlemmer kunne afkræfte: Man skaber en tilsyneladende Sikkerhed, som i Virkeligheden i mange Tilfælde ikke vil betyde noget for de forsikrede,

N. Andersen: Til det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) vil jeg sige, at hans Slutningsbemærkning om, at man skaber en tilsyneladende Sikkerhed ved at forlange, at udenlandske Selskaber skulle deponere den fornødne Formue, dog fornuftigvis maa forstaaes saaledes, at den Sikkerhed, man skaber ved at forlange, at de skulle deponere 100,000 Kr., er i langt højere Grad en Skinsikkerhed. (*Neergaard:* Det er ingen Sikkerhed!). Hvorfor ville de Herrer saa have det? Lad saa hellere være at give dette Skin af Sikkerhed. Det kan jeg forsikre den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Randers om, at i mangfoldige Tilfælde vil det blive betragtet som en given Sag, at nu har Loven om Livsforsikringsvirksomhed tilvejebragt saadanne ordnede Tilstande, at der er fuld Betryggelse for at tegne sig i udenlandske Selskaber. Det vil i mangfoldige Tilfælde ske. Jeg er enig med det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds deri, at i den lille Passus: „den fornødne Formue“ ligger der en vis Klang, som kan foranledige adskillige til at tro, at den rummer mere, end den virkelig gør. Men saa vil sikkert det ærede Medlem og mange andre Medlemmer til Gengæld med mig være enige i, at over for mangfoldige Mennesker i Landet vejer det runde Tal 100,000 Kr. betydelig mere end det, der ligger i Ordene: „den fornødne Formue“. Over for mangfoldige vil det blive et langt bedre Skilt: at møde med en Kvittering for de 100,000 indbetalte blanke Kroner end at møde med en Udtalelse fra Myndighederne om, at „den fornødne Formue“ er deponeret. Mangfoldige Forsikringstagere ville være ganske udelukkede fra at kunne bedømme Værdien af dette Begreb: den fornødne Formue. Men alle og enhver ville forstaa nogenlunde at vurdere en rum Sum af 100,000 Kr.

Lange: Jeg skal tillade mig at gøre nogle afsluttende Bemærkninger, der skulle blive saa korte som muligt. Jeg skal først sige til den ærede Ordfører, at jeg tror, at han gør sig skyldig i en Fejltagelse, naar han siger, at hvis der sad to tyske eller andre udenlandske Agenter og hørte disse Forhandlinger, vilde de betragte disse Udtalelser fra min Side som en Favør for dem. Hvis saa var, vilde nemlig Udlandet ikke have taget de Bestemmelser mod udenlandske Selskaber, som det har taget og til daglig bruger. Vi ere ikke tilbøjelige til her hjemme at mene, at Tyskerne